

וארטים לפרשת השבוע

ג א. ויהיו חיי שרה מאה עשרים ושבע שנים. איתא במדרש רבא בראשית נח ג: רבי עקיבא היה דורש והיה ציבור מתמננם, ביקש לעוררם, אמר: מפני מה ראתה אסתר למלוך על כזו מדינות? מפני שראתה את שרה שחייתה קצו שנים. רבים עומדים על המדרש הזה מה הקשר בין מאה עשרים ושבע שנות שרה למלכות אסתר? וי"ל כשאסתר באה לאחשורוש איך הותר לה להינשא לו, הא פרעהסיה הווי ובפרעהסיה אפי' על מצוות קלות יהרג ואל יעבור, כך מקשה הגמ' בסנהדרין. ומתברר שהגמ' שאסתר קרקע עולם היתה. וכעת הכל כפתור ופרח, מנלן דקרקע עולם הותר לאסתר **משרה** שהלכה לפרעה לאבימלך ולא מסרה לה נפשה למות בהתנגדות להימטר להם, ומי אמר ששרה עשתה בהיתר, עיי' וי"ל דילפינן מהפסוק שלפנינו שהיא חיה מאה עשרים ושבע שנים, וברשי"י (עיי' המדרש) דבת ק כבת כ לחטא, ש"מ שלא היתה עם חטא כלל, סימן ששריטן בקרקע עולם, ואמ"ש: מה ראתה להינשא לאחשורוש ולמלוך על 127 מדינות הרי זה איסור, וי"ל שראתה את שרה שהלכה לאבימלך ופרעה ולא היה לה איסור, כי היא חיה 127 שנים וכל שנותיה לטובה כי בת ק כבת כ. כמוצא שלל רב.

ג ב. ויבא אברהם לספוד לשרה ולבכותה. יש להקשות למה הפסיק באמצע לשרה ולא כתב לספוד ולבכות את שרה? וי"ל דאיתא בסנהדרין מו: מחלוקת אי הספד הוא כבוד החיים או כבוד המת, ואי"כ זה מה שכתב כאן, הספד הוא שבו למת שהיא טובה גדולה בשבילו משזכרים וכיוותיו בפניו כדכתיב והלך לפניך צדקך, וזהו יקרא דשכבי. ואילו ההתעוררות לבכי היא כבוד החי כמו שכתוב כל המוריד דמעות על אדם כשר הקב"ה מניחם בבית גניזו, וזהו שכתב לספוד לשרה, למענה, ואז לבכותה, בשביל החיים. אזור אליהו.

ג ד. תנו לי אחוזת קבר. וברשי"י את תרצו הריני גר ואם לאו אהיה תושב ואטלנו מן הדין, שאמר לי הקב"ה לזרעך אתן את הארץ הזאת. וברא"ם ובשפת"ח הקשו שדבר זה הוא סותר לדברי רשי"י פרשת לך על הפסוק ויהי ריב בין רועי מקנה אברהם וכו', וזכה בה שאמר והנעניו והפריזו אז יושב אברהם ולא זכה בה אברהם עדיין, ואי"כ איך טען ואטלנו מן הדין? התשובה היא עיי' הגמ' בעבודה-זרה. דאיתא שם שבאדמת ארץ ישראל זכו בימי אברהם, ואילו בפירוטתה זכו רבי בימי יהושע. ואי"כ בפרשת לך לך שהנידון היה להפירות אוי אברהם עדיין לא זכה בה. ואילו כאן שהנידון הוא על הקרקע, בזה כבר אברהם זכה ולכך בדין הוא נוטל. עיי"ל דהתם בוויכוח בין רועי לוט ורועי אברהם זה היה קודם ברית בין הבתרים, ומה שרועי לוט אמרו שהבטחה הארץ לאברהם הוא ממה שנאמר בצאתו מחבר (ב' ז) לזרעך אתן את הארץ הזאת, ושם זה שהקב"ה הבטיח שהוא עתיד לתת, ולכך עדיין לא זכה בה אברהם. אבל בברית בין הבתרים שנאמר בה לתת לך את הארץ וכן ב' טו (יח) כתוב לזרעך נתתי את הארץ והיינו לשון עבר, אז חל בה קנייני ממש.

ג ד. תנו לי אחוזת קבר. וברשי"י את תרצו הריני גר ואם לאו אהיה תושב ואטלנו מן הדין, שאמר לי הקב"ה לזרעך אתן את הארץ הזאת. רבי יונתן איבשרה בעודו ילד אמר את החידוד הבא: נאמר במדרש שאברהם זכה בארץ ישראל שהיא ארץ עשרת היעממין כנגד עשרה נסיונות שעמד בהם, והנה אחד מהעשרה נסיונות הוא שהוא הוצרך לקנות קבר במחיר מלא למרות שזאת היתה הקרקע שלו, וזה מה שאמר אברהם אם תרצו הריני גר, היינו אם תתנו לי בחינם אני אשאר כגר לגבי הקבר, כי לא התנסתי בניסיון העשירי, וממילא יש לי רק תשעה עממין והקבר לא נכלל בתוכו, ואם לאו הריני תושב, היינו אם לא תתנו לי בחינם אז אני תושב כאן ואטלנו מהדין כי אחר הנסיון העשירי הארץ שייכת לי.

ג ח - ט. וידבר אתם לאנשי עמ ואת פושכם לקבור מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר, ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתנה לי ויתוככם לאחוזת קבר. בכל הפרשה נראה שאברהם קנה את השדה ממעפרון ויהי בעלה השדה, וכן מפורש בפרק מט פסוק ל אשר קנה אברהם מאת עפרן החתי וכו', ולפי"ז יש להקשות מדוע כתבה התורה כאן שקנה אברהם מאת בני חת (בכד כ ובכה ז) וי"ל דודאי עפרן היה העבילם של השדה וממנו הוצרך לקנותו, אלא כיוון שבני חת היו בר מצרא של המלוך ובשביל לקנות את השדה הוצרך אברהם לאישורם, כי מבואר בב"מ קו שבר מצרא יכול לעכב מכירת השדה ואף להוציא מחלוקת ולכך היה צריך אברהם גם לבקש רשותם של בני חת, ובלי רשותם קניינו של אברהם לא היה נחשב. זרע שמשון.

ג טז. ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר. מה זו התוספת עובר לסוחר? וי"ל עיי' מעשה שהיה עם רבי אפרים זלמן מרגליות, שהלך להשתדל אצל השר בעניני הקהילה, והשר רצה לרמוז לו שהוא רוצה שוחד, אז

הוא אמר לו אני חייב סכום של כסף לפלוני, תסדר לי את העניין ואז אני אטפל בכל הענינים שלך, כיוון שלא היה נעים לו שהוא לוקח כסף שירותו מידו. ואי"כ י"ל שפרון כיבד את עצמו, ולא היה נעים לו לקחת כסף אחרי שהוא אמר שיתן בחינם, ולכך הוא אמר עובר לסוחר היינו שיתן זאת ישר לסוחר.

ג כ. ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחוזת קבר. פסוק זה הוא לכאורה מיותר שהרי כבר נאמר במעלה ויקם שדה עפרון אשר במכפלה לאברהם למקנהו? וי"ל עיי' המבואר בירושלמי ב"ב ג א. דהמכר קבר לחברו כיוון שקבר שלשה מתים קנה את כל השדה בחזקה, ואיתא בגזיר דהמוצא שלשה קברים שיש ביניהם מד עד ח אמות הרי"ז שכונת קברות. ואי"כ זהו ביאור הפסוק ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחוזת קבר? היינו לאחר שקבר את שרה במערה ומצאו בה שלושה מתים, שהרי כבר נקברו בה אדם חוה, ולכך כעת אברהם קנה השדה בחזקה וכירושלמי הני"ל, וגם נעשה המקום לאחוזת קבר כמבואר בגזיר, ולעיל כשעדיין לא קבר את שרה זה היה של אברהם רק בהסכמה של עפרון וכמבואר ברשי"י שם שכתב יתקומה היתה לו שיצאה מיד עפרון והוסכם הדבר שאברהם יקנה אותה. אך עדיין לא היה לאברהם קניין בזה. ורק כעת כשהחזיק וקנה בחזקה המקום נקנה לגמרי לאברהם. צפנת פענח.

כד י. ויקח העבד... מגמלי אדוניו. וברמב"ן הביא ממדרש רבא ב דעות. דעה ראשונה שגמלי אדוניו היו זוממים, שלא יאכלו משדות אחרים. ודעה שנייה, שהם לא היו זוממים, דלא גרע מחמורו של רבי פנחס בן יאיר, שלא אכל מאיסור, וה"ה גמלו של א"א. ובקובץ שיעורים בפסחים כתב שנחלקו 2 השיטות בדברי הגמ' והתוסי' שם. דאיתא שדווקא במידי דאכילה אין הקב"ה מביא תקלה, אבל בשאר איסורים הקב"ה מביא תקלה. ונחלקו בחקירה היתונה, האם אכילת גזל היו אכילת איסור כטבל ואי"כ לא הוצרך לזוממם כי הקב"ה לא מביא תקלה במידי דאכילה. או שגזל הוא ככל האיסורים, ולא כמאכלות אסורות אלא כעובר על שאר איסורי תורה.

כד יא. ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השואבות. אמרו חז"ל (ברכות נד) ארבעה צריכים יהודות יורדי הים הולכי מדבריות מי שהיה חולה ונתרפא ומי שהיה חבוש בבית האסורים. השו"ע או"ח ריט א מוסיקי ופוסק: וכל החיים יודוך סלה. חיים ר"ת חולה יסורים ים מדבר. והם יודוך. בספר מתוק האור הביא בשם רבי יצחק אסא מרבני סוריה שעניין זה רמוז גי"כ בפסוק שלפנינו, ויברך הגמלים - והיינו ויברך הגומל. מחוץ לעיר - והיינו הולכי מדבריות. אל באר המים - והיינו יורדי הים. לעת ערב - והיינו מי שהיה חולה וכנאמר עד שלא שקעה שמשו. לעת צאת - והיינו מי שהיה בית סוהר ויצא.

כד יג. הנה אנכי ניצב על עין המים ובנות העיר יוצאות לשאוב מים. בליקוטי מהרי"ץ ביאר מדוע בחר אליעזר למצוא אישה דווקא מחוץ לעיר ולא בתוך העיר, וביאר שבעיר יש לחוש לממזרות של האישה, אבל מחוץ לעיר יש דין של כל דפריש מרובא פריש, משא"כ בעיר כל קבוע כמחצה על מחצה. וחשש לממזרות.

כד יד - כב. והיה הנערה אשר אמר אליה הטי כדך ואשתה ואמרה שתה וגם נגמלך אשקה אתה הוכחת ליצחק וגוי' ובפסוק יט כתב ותאמר גם לגמלך אשאב. ובפסוק כא כתוב והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח י דרכו אם לא, ובפסוק כב כתב ויהי כאשר כילו הגמלים לשתות ויחא נזם זרב. רבים נתקשו כן את הרי הסימן של אליעזר היה באם היא נשקה גם את הגמלים, וזה כבר קרה בתחילה בפסוק יט שאמרה גם לגמלך אשאב אי"כ למה האיש משתאה הרי הסימן כבר התקיים קודם לכן? ותיצרו שאליעזר לא ידע עדיין אם המים שייכים לרבקה או שזה גזול, משום שאולי היא שכירה של בני העיר וזו אם היא נותנת ממים שלא שלה או שמועלת בשליחותה ומתעסקת עם משהו אחר, ממילא גם אם היא נותנת לגמלים היא לא מתאימה ליצחק כי זה גזל. ורק אחרי שכילו הגמלים לשתות הבין אליעזר שהמעשה שהיא עשתה היה מעשה הכי טוב ומותר, כי אילו זה היה גזל או מעילה, הגמלים של אברהם לא היו שותים כלל, כי בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא אכילה עיי' כמו שחמורו של רבי פנחס בן יאיר שלא היה אכל ממאכלות אסורות ה"ה גמלו של אברהם, ולכך כשגמרה להשקות וראה שהם שותים, ועוד שראה גם שלא מבקשת כסף אלא נטו לשם חסד אז הבין שזה השידוך. זרע שמשון.

כד יח-כה. בתחילה על יד הבאר היא נתנה שתיה לאליעזר לפני הגמלים, ואילו כשהגיעו לביתם היא נתנה לגמלים לפני אליעזר, כמו שכתוב בפסוק גם תבן גם מספוא רב עמנו, גם מקום ללון. והדברים תמוהים, למה פעם מקדימה את הגמלים ופעם את אליעזר? וי"ל דהנה במג"א קסז יח בהא דאסור לאדם לאכול קודם

פרשת חיי שרה תשפ"ה

שיתן לבהמתו שנאמר ונתתי עשב בשדך לבהמתך והדר ואכלת ושבעת, ומקשה שם מהא דרבקה נתנה קודם לאליעזר דאמרה שתה וגם לגמלך אשאב (עיי' מה שתירץ דשתייה שאנן). וקושיה ממעקרא ליתא דכל הדין דבהמה קדים לאדם הוא רק בבהמתו שמזונותיה עליו, משא"כ בבהמת חברו שאין מזונותיה עליו וודאי דאדם קודם. ולפי"ז יובן גם מדוע כשהגיעו לביתם היא הקדימה לגמלים ואי"כ מקום ללון, כי אז היה אחרי שאליעזר נתן לה הנוס בתורת קידושין, אי"כ בהבמות נהיו תחת רשותה, כי היא נהיית אשת יצחק ומזונות הבהמות מוטלים עליה, לכן הקדימה רבקה את הבהמות.

כד לו ד. ויושם לפניו לאכול ויאמר לא אוכל עד אם דיברתי דברי. ויאמר עבד אברהם אנכי. צ"ב הרי הוא כבר אמר להם שהוא עבד אברהם לעיל בפסוק כז ומדוע חזר עיי' עוד פעם כאן? וי"ל דהנה יש להקשות איך שלח אברהם את אליעזר לקדש אישה ליצחק הרי עבד אינו נעשה שליח, ובעיי' ששחררו ושירי משום פו"ר, וכיוון שיש איסור בשחרור מסתבר ששחררו על תנאי שאם ימצא שידוך אז משוחרר ואי לא אז לא. והנה איתא בברכות מה: עבדים מזומנים לעצמם, ולכך כשהניחו לפניו האוכל לא יכל עדיין לאכול כי הוא לא יודע עבד יזמן, משום שאם הוא לא תסכים אז הוא עדיין עבד אברהם ומזמן לעצמו ואם הוא כן תסכים אז הוא כבר לא עבד. לכך אמר שאני אוכל עמכם רק אם דברתי דברי ובלא"ה אני עדיין עבד אברהם. רבי בנימין דיסקין.

כד לו ט. ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי. ואמר רשי"י אלי כתיב בלי ויו. בתה היא לו לאליעזר והיה מחזר להשיאה ליצחק אמר לו אברהם בני ברוך וכי. ותמהו המפרשים למה אליעזר נזכר לספר זאת רק כאן בשעה שמדבר עם לבן למה לא סיפר זאת מקודם כאשר אברהם שילחו והשביעו? וי"ל שמצינו בתורה שאברהם נתן שטר מתנה ליצחק להקנותו וכו' כל אשר לו כדי שיקפצו לתת לו בתם (רשי"י כו), ויש להקשות מדוע עשה זאת הרי יצחק הוא בן וברור שהוא יירש את כל עושרו, אלא כיוון שליעני הדור היה אומרים מאבימלך נתעברה שרה ואי"כ נחלת אברהם לא תעבור ליצחק ומנלן שיצחק עשיר לכן כתב שטר מתנה כדי שיראו שיצחק עשיר ויסיכמו להינשא לו. ואפס"ל שאליעזר אמר להם כעת דעו שיצחק הוא בנו של אברהם, דהנה אני רציתי לתת את בתי ליצחק והוא לא הסכים, ואילו היה יצחק ממזר ובן של אבימלך, היה לו לאברהם להסכים כי בתי היא שפחה ועיי"ז היה יצחק נטהר ממזרותו כדן ממזר הנשוא שפחה וכו'. וזה היה זירוה להסכמתם. בן עוזיאל.

כד סה. ותאמר אל העבד מי האיש הזה וגוי' ויאמר העבד הוא אדוני. ויש להקשות דעד עתה היה יצחק בן אדוני כדכתיב ותהי אשה לבן אדונך, וכן היא האשה אשר הוכיח חי לבן אדוני. ומדוע כעת השתנה שמו להיות אדוני? וי"ל דמצינו ברשי"י לעיל כד יש שטר מתנה כתב ליצחק כדי שיקפצו לשלוח לו בתם. ואי"כ י"ל שכל מה שנתן את כל אשר לו ליצחק זה עיי"ד שימצא שידוך ליצחק, ואכן ברגע שמצא נהפך אליעזר להיות עבד של יצחק כי אז חלה המתנה. לכן כעת הוא נהיה אדוני. הרידב"ז.

כה ה - ו. ונתן אברהם את כל אשר לו ליצחק ולבני הפילגשים ונתן אברהם מתנות וגוי' בעודו חי. יש להקשות איך נתן אברהם את הירושה ליצחק הרי אין מעבירין ירושה מבן לבן, והכותב כל נכסיו לאחד מבניו אין מתנתו מתנה, כמבואר בב"ב (קכו: קלא:); ועוד מהו בעודו חי? וי"ל דאיתא בכנסת הגדולה ומתנת בריא אין בו איסור העברת נחלה ויכול להעביר את רוב נכסיו לבנו כשמשירר לשאר בניו. ולפי"ז י"ל שאברהם נתן מתנה את כל אשר לו ליצחק מדין מתנת בריא, ולכן גם נתן קצת מתנות לפילגשים בשביל שלא יטענו שהמתנה שנתן ליצחק לא כשרה. זרע יעקב.

כה ט. ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו. ואמר רשי"י מכאן שישמעאל עשה תשובה והוליד את יצחק לפניו. ויש להקשות מנלן שעשה תשובה אולי הוא סתם כיבד אותו כי סו"ס יצחק היה גדול הדור וכולם כיבדוהו ביותר. וי"ל דאיתא בעיי"ז מה: ההולך עם עכו"ם ילך מאחוריו שמא יבוא להורגו, והנה ישמעאל רצה להרוג את יצחק כמו"כ פעמים וכמבואר ברשי"י כא י שהיה מריב עמו על הירושה והיה נוטל קשתו ויורה בו חיצים. ואם רצה להורגו על עניני הירושה בחיי אברהם כ"ש שרצה להורגו כשמת אברהם. ומזה שיצחק הלך לפניו סימן שלא חשש לזה, אלא ש"מ שעשה ישמעאל תשובה. כרם חמד.

הנפש נשארת גם לאחר המיתה

לאחר מות שרה, אברהם אבינו במשא ומתן עם בני חת ומבקש אחוזת קבר, אברהם מתאמץ לשכנע את בני חת לתת לו את מבוקשו, ולכן מציע אברהם שלום בכסף מלא. מדוע התאמץ אברהם אבינו כל כך עבור אחוזת קבר, ולשלם סכום עצום על זה, ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר? כתב רבי יהודה צדקה בספרו קול יהודה, פרשה זו מדברת על מותה וקבורתה של שרה אמנו. אמנם יש להתפלא, כי על המיתה התורה מדברת בקיצור נמרץ ותמת שרה ותו לא. ואילו על הקבורה התורה מאריכה בפרוטרוט. המשא ומתן על החמיר. על המקום. ועל השטח. רואים מכאן שהקבורה תופסת מקום חשוב בחיי העם היהודי. וכן מצינו ביעקב כשנפגש עם רחל וישא קולו ויבך (בראשית כט יא) ופירש רש"י: בכה על שלא תקבר עמו. והדברים מפליאים, על מה שמתה בקיצור ימים, והיא אשת עוררו שעבד בעבורה שבע שנים לא בכה, על מה בכה, על הקבורה שלא תקבר עמו? מכל זה אנו רואים שהקבורה תופסת מקום גדול בחיי העם היהודי וכל כך למה? מפני שיש כאן השארת הנפש וגם המושג מרגיש קצת, וכדברים הללו כתב המלבי"ם. ומה זה המושג השארת הנפש? פירושה כמו שכותב הסטיבלער שהרוח של האדם כאשר יוצאת ממאסר הגוף, היא נשארת מעופפת באוויר התחתון הסמוך לנו, כל אזי רוח האדם רואה בעולמנו באתנה של נביא, וכל מי שיוכל לראותו ולשמעו קולו הוא יוכל להתוודע ממנו עיניים רבים ונפלאים. ובה יובן לנו ענין ההשתתחות על קבר אבות, לפי מה שאמרנו כי הגוף המונח בקבר, גם הוא יש לו עדיין כח הרוחני, ובכן נוכל להאמין כי אותו הכח הרוחני הפורח באויר, שהוא השארת נפשו של הנפטר, יתעורר לפעמים למשוך את עצמו אל הכח הרוחני השוכן בקבר, ואם כך בשיטתו על קברם אזי כח הרוחני של אותו צדיק יוכל להשמיע עלינו מחלק הרוח שלו, ומאמינים בה כי הוא יתפלל בעד החיים, וכן אמרו חז"ל גדולים צדיקים במיתתן וכו'. וכן אמרו חז"ל (שבת קנ"ב): עד י"ב חודש גוף קיים ונשמה עולה ויורדת, לאחר י"ב חודש הגוף בלה ונשמה עולה ואינה יורדת, ורצה לומר כל זמן שהגוף קיים, ויש בו עדיין כח הרוחני, אזי יומשך אליו גם כח הרוחני של רוח החיה הנשאר מעורף באויר עולם הזה, שהוא נקרא נשמה לגבי הגוף, והוא עולה ויורד עם סמוך לגוף, מפני שהורגל בכך, אשר גם בחייו של אותו האיש היה כח הרוח החיה עולה ממנו בעת שינתו וחזרת איליו בהקיצו. ואצל הצדיקים נשאר שם הכח הרוחני אף לאחר מיתתם, כמו שם **כתוב המקובלים** שאסור לקבור רשע אצל צדיק, משום שהרוח באה בכל פעם מעולם העליון לפקוד את הגוף ומודיע לו רוי תורה מה שמשה ולמד מעולם העליון, ובספר קב הישר (פרק ג') כתב מעשה בצדיק אחד שכל לילה היה בוכה בחלום לקרוביו, כשמועים ממנו גילוי סודות התורה, על שקברוהו עם שאינם הגונים. **בספר חסידים** (סימן תשי"ח) איתא מעשה בת"ח צדיק שקברוהו אצל מי שאינו הגון, בא הצדיק לכל בני העיר בחלום, ואמר להם הרעותם לי שקברתו אצל בית הכנסת שריתו רע וקשה לי העשן, ושמו אבנים בין קבר הצדיק לקבר הרשע כמחיצה, ומשם והלאה לא בא להם בחלום. והמפורשים ביארו דעל ידי כל אותם חסאים שעשה הרשע בימי חייו יוצא ממנו ספירות רוחני וזה גורם לו צער בקברו. **הגמ' בברכות מספרת מעשה בחסיד אחד** שנתן דינר לפני ערבר ראש השנה בשני בצורות, ואשתו נכסה עליו אזי הלך לישון בבית קברות ושם שמע את הרוחות מדברות ואמרות איד כדאי לזרוז, ואכן כך עשה ושל כולם נפסד ושלו הצליח כך היה כמה שנים, עיין שם בגמ' בהרחבה.

הרב ישראל גרוסמן ראש ישיבת פניסק קרלון היה מספר, את הסיפור הזה שמעתי מהחסיד רבי נחמן יוסף וילהלם צ"ל, שהיה עד למעשה הזה, והיה נאמאני ביתו ואיש אמונו של רבי אליהו חיים מייזל צ"ל רבה של העיר לודז' בפולין. בעיר לודז' פרצה מגיפה רח"ל, רבים מתושבי העיר לקו במחלה מיסטורית, ותוך תקופה קצרה שבקו חיים. בממשלה הקימה ועדה רפואית מטובה הרופאים המומחים, כדי לבדוק את מקור המחלה, ולאחר בדיקות וחקירות הגיעו למסקנה שהגורם להתפרצות המחלה, הוא ריבוי האוכלוסין הגרים במקום אחד. ולכן אחת המסקנות הוועדה היתה, לצמצם את האוכלוסין מכאן ולהבא. ומאז ממשלת פולין הוציאה גזירה חמורה, שחל איסור מוחלט, על משפחות חדשות לבוא ולגור בעיר לודז', האיסור היה רק על משפחות שלמות. בעיירה קטנה סמוכה ללודז' גרה משפחה ברוכת ילדים, אבי המשפחה מצא את מקור פרנסתו בניהול עסק בעיר לודז', ומכיון שלצורך עסקיו נאלץ להעדר רבות מביתו, החליט לעבור ולהתגורר בעיר הגדולה לודז', ישב בעל הבית על המדוכה וטיס עצה איך לעקוף את האיסור החמור שגזרה הממשלה על משפחות חדשות שלא יבואו להתאזרר בעיר. נצנץ רעיון במוחו ליטול עצת זקנינו אברהם אבינו ע"ה, לאמור: אמרי נא אחותי את למען ייטב לי בעבורך וחייתך נפשי בגללך, אם המשפחה נרשמה במשך האוכלוסין כאשה אלמנה, ורשמה את עצמה וילדיה. פקדי המשפלה אשרו את בקשתה, וכן עברה לגור באחת השכונות בעיר לודז', לאחר מספר שבועות הגיע הבעל לרשע עצמו כאדם בודד המעוניין לבוא ולגור בעיר. כשהאישורים והמסמכים הכשרים

נאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

בדם, עברו לגור יחד בעיר, השכנים הקרובים מסביב חשבו לתומם שהאיש המתגורר בבית הוא אח של האלמנה שבא לתקופה קצרה לעזור לאחותו האלמנה ומשפחתה. לצערם ולמגונת ליבם, המחלה האימנה שהשתוללה בראש חוצות, לא פסחה על מעונם, ולאחר תקופה קצרה שגרו בעיר, נדבקה אם המשפחה במחלה רח"ל, ולאחר ימים ספורים של עוללים קשים ומרים שבקה חיים, בהותירה אחריה עוללים רכים. נשות החברה קדישא, הגיעו לערוך את הטהרה, ולבם התנפל בתוכם לשמוע את זעקות השבר וקולות הבכי של הילדים, העוללים זעקו בבכי קורע לב אבא!!! אמא! לאחר עריכת הטהרה, הגיעו אנשי קדישא ולחפו את הנפטרות לבית הקברות, כל התחליף נעשה במהירות הבזק, מפאת החוקים החדשים, במצב הקשה ששרר, היו חייבים למהר ככל האפשר לקבור את הנפטרים, כדי למנוע התפשטות המחלה. כשהגיעו לבית העלמין בדקו את המסמכים והניירות, והנה נדהמו למראה עיניהם במסמכים היה כתוב שהאשה אלמנה, ואילו נשות החברה קדישא העירו איך ששמעו את הילדים זעקים ומתייפחים על ברכי האיש וצועקים אבא אבא. מקרה חמור ביותר נקלע לידים, אח אחות שגרו יחד! מפאת קוצר הזמן לא בדקו את הדברים עד תומם, את אבי המשפחה לא השיגו כיון שנשאר בבית עם הילדים, וכך החליטו עד דעת עצמם לקבור את האשה מאחורי גדר בית הקברות, מקום המיועד לאינשי דלא מעלי. אבי המשפחה שנשאר בבית לטפל בילדים שנתרו ללא משען, לא ידע כלל וכלל מכל מה שהתרחש סביב קבורת אשתו. בלילה שלאחר הקבורה, הגיעה הנפטרות בחלום לבעל, בבכיות נוראות התחננה על נפשה האומללה וביקשה ממנו בתחנונים שיחוס וירחם עליה, ויעשה כל מה שביכולתו, היות וכזר את קבורתה סמוך למתים שופעים ומשומדים, ואכן לשער ולתאר את גודל יסורי הנפש העוברים עליה בכל רגע ורגע. הבעל התעורר בבהלה ובחרדה לחזוין הבלהות והחלום הנורא שראה, אמנם לאחר שעה נרגע בחושבו לתומך ולטומת שווא ידברו. והנה למחרת בלילה שעה עלה על יצועו ובקושי הספיק להרדם, שוב הופיעה אשתו בחלום ובצעקות איומות צעקה עליו למה אינו מרחם עליה ועל נשמתה, ולא עשה מאומה! הבעל קפץ ממתנת בבהלה, והבין שיש דברים בגו. למחרת בבוקר פנה לאנשי החברה קדישא לברר מקום מנוחתה, לתדמיתו התברר לו כל המעשה המחפיר והעוול הנורא שנעשה לאשתו. ראש החברה קדישא ניסה להסביר לבעל את השתלשלות העניינים, האבדך האלמן פרץ בבכי על השבל שערב, עוד נוסף המקרה הזה, הראה להם את שטר הכתובה וסיפר להם מה הזיע אותו לעשות מה שעשה. ככלות השבעה, הגיעו הבעל וראשי החברה קדישא לדין תורה אצל רבי אליהו חיים מייזל. הבעל תיאר בהתרגשות את כל השתלשלות העניינים, וסיפר להרב ולכל הנוכחים את דברי אשתו, שנתגלתה לו בחלום בזעקות שבר על היסורים שעוברים עליה מכל הסובבים אותה. דברי הנכנים של הבעל נאמרו מתוך כאב עמוק, החרידו אותה. כל השימועים, המרא דאתרא רבי אליהו חיים ביקש לשמוע את ראש החברה קדישא מה יש לו לומר? הגבאי הראשי התנצל וביקש סליחה ומחילה על מעשה ההגנה שיצא מתחת ידיו, אך אמר שכל מה שעשו היה בתום לב, בכאב לב הודיע מפורשות שאת הנעשה אין להשיב כי במצב הנורא השרור בעיר, הוצאת מת מקברו והעברתו למקום אחר אסורה על פי חוקי הממשלה, ועונש של המוציא יכול להסתיים במשפט מוות, ולכן אין ביכולתם לעשות מאומה. רבי אליהו חיים הרכיז את ראשו על זרועותיו שעה ארוכה ישב אחוז שרעפים, כל היושבים בחדר בית הדין היו דוממים מתניהם ומחכים לדעת מה יאמר המרא דאתרא. רבי אליהו חיים הרים את ראשו, ובקול רהיש שדולר בעצב, פנה אל הבעל ואמר: צר לי עליך אחי היקר, על פי ההלכה במקום שיש חשש של סכנת נפשות אין בכוחי להורות לחברה קדישא שיסכנו את עצמם, אמנם לאיך גיאא אשתך נמצאת במצוקה גדולה רחמנו על הנפש האומללה, עול נורא נעשה עמה על לא דבר בכפה, לא נותר לי ברירה אחת, אלא לקחת על עצמי לפעול לטובת ולתיקון נשמתה האומללה. אני מקבל על עצמי ללמוד משניות לעלוי נשמתה ולומר עליה קדיש. רבי נחמן יוסף שהיה עד לכל השתלשלות העניינים סיפר: לאחר כמה שבועות פגש את האבדך, כשראה אותו האבדך, מרחוק רץ לקראתו, וסיפר לו בהתרגשות שאשתו המנוחה באה אליו שוב בחלום, ראתי אותה סיפר, ופניה קורנות וזרוחות באור יקרות. היא אמרה לי כי מאותו יום שהרב הצדיק רבי אליהו חיים מייזל התחיל לומר עבורה קדיש ללמוד משניות, התרוממה מסביב לקברה חומת ברזל שחצצה והפרידה בין קברה לשאר הקברים, ומאז היסורים והמכאובים נעלמו. האשה אמרה לי שהיא הגיעה למקום מנוחתה בשלוה.

מעשה נוסף בנובהרדוקער לגול. הדיבוקים אינם אלא נשמות תועות של אנשים שנפטרו מן העולם, אשר בשל רוב חטאיהם ופשעיהם אינן זוכות אפילו להיכנס לגהינם על מנת להתמרק ולהזדכך. הן משוטטות אנה ואנה ונמלטות מהמזיקים הרופאים אחריהם, וכאשר הן נמצאות שעת כושר להיכנס במישהו, הרי הן עושות כן על מנת להסתתר בתוך הגוף ולמצוא מנוחה מסויימת. סיפורנו, העוסק באותו נובהרדוקער לגול הינו מוסמך, ורבים מגדולי ישראל נהנו לספרו בהזדמנויות שונות. הנובהרדוקער לגול היה בחור יהודי תושב נובהרדוק, שרוח תועה נכנסה בגופו.

עד שנכנס הדיבוק בבחור היתה התנהגותו הבחור ללא דופי, אולם בשלב מסוים הבחינו הכל שדבר מה אינו כשורה אצלו. הוא החל לחשוף דברים שאיש לא הבין מאין הוא יודע אותם: אי אט הבינו הכל, כי ככל הנראה מדובר בנשמה תועה, שמצאה לה מקום מנוחה בגוף הבחור האומלל, וכיון שהנשמות יודעות הכל, הנשמה התועה שבקברו מדברת וחושפת לכולם מעשים הנסתרים. הטומאה שדרתה באותה רוח היתה נוראה. דבר ידוע הוא, שגם לאחר מות האדם נשארים בו רצונותיו ומאוויו כבימי כשהיתה, ורק ייסורי הגהינם מסוגלים למרקה ולטהרה, אט אט מכתמי העוונות והפגמים. את מידת הטומאה שרופפה את אותה רוח, העריכו גדולי הדור לפי התנהגות הרוח כלפי האנשים שעברוהו. היה הבחור מסתובב ברחובות נובהרדוק, וכאשר נתקל באנשים היה עומד ומפרט את חטאיהם ועוונותיהם. הוא היה ניגש ליהודי וקורא בשמחה ובקול גדול: ומיד היה מונה לפניו את כל פגמיו וקלקוליו, מתחילה ועד סוף. כמובן, אותו יהודי היה מתמלא בושה על פרסום עוונותיו, והרהורי תשובה היו צפים בקרבו. ואז היה צועק עליו מדוע אתה מהרהר בתשובה?! חיייהם של בני נובהרדוק נפכו לטיט על ממש, מחלום לבלות ולהגנים עלי אדמות. הכל פחדו פחד מוות מפני הדיבוק, לא שמא יזיק להם, אלא מחשש שיחשוף את מהותם האמיתית. כאשר היה נראה הנובהרדוקער לגול מהידס בקצה הרחוב, היה לפתע הרחוב מתרוקן בבת אחת, כאילו פרצה לו כלמחה. הדיבוק כאשר היה פוגש רשע, היה מתחבק ומנשקו וכאשר היה פוגש צדיק היה נמלט מפניו כבורר מפני האש! החפץ חיים שח התלמידו הרב שלימה בלדך, כי פעם איימה על הדיבוק כי יתחולל אל הגאון מוילנא, אך הרוח השיב: איני מפחד, כי להגרא"א אין עסק עמנו, מה עלה בסופו של הדיבוק מנובהרדוק? סיפר רבי יעקב אדלשטיין, ששמע מרבי אליהו לפיאן, ששמע מהסבא מקלם, ששמע מרבי ישראל מסלנט, ששמע מרבי יוסף זונדל מסלנט, ששמע מפי קדשו של רבי חיים מוולוז'ין: כאשר התפרסם דבר הדיבוק, הגיעו אנשים רבים לנובהרדוק כדי לקבל מושגים על המתרחש בעולמות עליונים, ולקלט מעט ריאית עונש ואימת דין. השמועה עשתה לה דחים, והגיעה עד החלונות הגבוהים. שרתי הממשלה חקרו בענין, והחליטו כי מכשף יהודי מסתובב לו בין האזרחים ומשפיע עליהם מרוחו. באותם ימים בליטא, גבירת כישוף טמנה בחובה עונש מוות, וע"כ בחרת הבחור היהודי האומלל היתה בגדר הצלול נפשות ממש. כך הוברר הבחור היהודי לילנא אח"כ לוולוז'ין, עד שהוצא מהמגידה והגיע לפולין, וככל הנראה, לאחר מכן הובילו יהודים טובים אל המגיד מקוונץ, על מנת שיערוך לו תיקון. כיצד תיקון המגיד מקוונץ את הרוח האומללה? מתחילה ניסה המגיד להוציא את הרוח מגוף הבחור ע"י שמות יחודיים, ולהביא גם לידי תיקון מנוחה, אולם כאשר לחש באוון הבחור את היחודיים הנוראים, געה הרוח בצחוק נורא וזעק: אתם חושבים להפחידני בדברים אלו: הן כל זאת יודע אני עוד מאז היותי ילד, טרם הגיעי לבגרות! הלא הנני בין תקופת הבית! אל תפחידוהו בייחודים כאלה. מה עשית? תמה המגיד מקוונץ, במה זה חטאת, פשעת והרשעת, עד שיותר מאלפיים שנה נשמתך מגולגלת בעולם באין מנוחה: באותו רגע התחלף צחוקו של הרוח בכתי נורא. מביטח אחי לכס נאמנה כי אני כלשעצמי לא חשתי ולא הרשעתי כמעט במאומה, אך בבית דין של מעלה זוקפים עלי את כל צרות הגלות וצער השכינה מאז ימי חורבן הבית. תשובות של הדיבוק עוררה את פליאתם של המגיד. מהו העוון הקל אותו עשית אשר בגיננו מגלגלים עליך את הכל! אני הוא זה שהשליך את האבן הראשונה על זכריה הנביא! ירה הדיבוק את התשובה, האבן שלי לא הרגה את זכריה, ואפילו לא פצעה אותו. אבל, אחרי שזרקתי אני את האבן הראשונה, ראו הסובבים סביבי את מעשי, והחליטו גם הם ליידות אבנים בזכריה, עד שבסופו של דבר נהרג זכריה מאותן האבנים שזרקו עליו אחריים! ועל אף שלא אני שלחתי יד בנפשו של זכריה הנביא, מגלגלים עלי בבגדיי של מעלה את הריגתו, אך אותי ראו וממני למדו. אך לא רק הריגת זכריה הנביא זוקפים לחובתי, אלא אף מגלגלים עלי את כל ייסורי ישראל וצרותיהם, שהתרגשו עליהם בעטוי של חורבן הבית, וזאת משום שאותה האבן שזרקתי היא השרש והסיבה לכל לבסוף המגיד הוציא את הרוח באופן הראוי.

סיפר הרב מפוניבז' באחד מימי השבת, כשנכנס לחדר האוכל שבגיבית פוניבז', ראה כי מעל מספר שולחנות נשמטו המפות, והשולחנות אינם מכוסים כראוי. בחורים יקרים, קרא אז הרב מפוניבז' לעבר התלמידים, הסכיתו ושמועו נא מעשה שארע עם הינובהרדוקער לגול והבינו מה רבה חומרת כבוד השבת. פעם, כאשר הובא הבחור עם הדיבוק המפורסם אל בית רבי חיים מוולוז'ין ביום השבת, נבהל הבחור והחל מתרוצץ כמשוגע בין חדרי הבית. קדושת ביתו של גאון הדור יחד על קדושת השבת, כמעט שהוציאוהו מדעתו, ונשמטו המלופפת בטומאה אל מצאה לה מנוח. והנה, לפתע, הבחין הבחור תוך כדי מרוצתו, כי בפניו אחד השולחנות נשמטה מעט המפה והשולחן התגלה. הבחור זינק על אותה פינה והחל מנשקה ומתחבק, תוך כדי ניתורים וקפיצות! לבסוף אחז בפינת השולחן עד צאת השבת, ורק אז נרגע! וכאן ביקש הרב מפוניבז' מתלמידיו לקחת מכך מוסר ולהקפיד על כיסוי השולחן שסועדים את סעודת השבת במפה.

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל ערוך בדרך של שו"ת

שאלה: מה השבח הגדול שהתורה מדיגישה במעשה של רבקה? **תשובה:** זריזות: בפרשתנו התורה משבחת את הגדלות של רבקה שבלה המעשה האיזל שעשתה רבקה מודגש העניין הזה שרבקה מיהרה והזדרזה לדבר מצווה להשקות את אליעזר וגמליו. **ותמהר** ותדר כדה, וכן **ותמהר** ותער כדה אל השקת **ותרץ** עוד אל הבאר וכו'. כע"ז מצינו לעיל אצל אברהם שהזדרז מאוד לדבר מצווה, וירץ לקראתם מפתח האהל וכן וימהר אברהם האהלה אל שרה, ויאמר מהרי שלוש אים קמח, ואל הבקר רץ אברהם וימהר לעשות אותו, וכן בציווי של הקב"ה לעשות את המעשה הגדול של עקדת יצחק כתוב וישכם אברהם בבוקר וכו', ובזכות שלוש ריצות שרץ אברהם זכה לדורות הבאים שהקב"ה רץ לבני ישראל במונו תורה, וכתב הרמח"ל במס"י וכן תמצא אל מעשהם של צדיקים תמיד במהירות. אברהם כתוב בו (בראשית יח): וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי גוי, ויתן אל הנער וימהר. רבקה, (שם כד) ותמהר ותער כדה וגוי. וכן אמרו במדרש (במדבר רבה פרשה ה'): ותמהר האשה גוי (שופטים יג), מלמד שכל מעשיהם של צדיקים במהירות, אשר אל יתנו הפסק זמן לא אל התחלת המצווה ולא אל השלמתה. ותראה שהאדם אשר תלתש נפשו בעבודת בוראו, ודאי שלא יתעצל בעלית מצותיו, אלא תהיה נתונתו כשנתוה האש המהירה, כי לא ינוח ולא ישקוט עד אם כלה הדבר להשלימו. **וראים כמה** האבות הזדרזו לדבר מצווה וכמה התורה מדיגישה את זה עוד פעם ועוד פעם, וזה סוד ההצלחה של הצדיקים להגיע לדרגתם הגדולה, כי ע"י שאדם מזדרז ללמוד ולעשות מה שצריך אל הוא לא מתנגש בכל מיני עניינים דחופים אחרים שעלולים לעכב אותו, כי מיד עושה ולומד מה שצריך. ומידת הזריזות היא תחילה לכל המצוות כמו שכותב המס"י כי אם לא מזדרז לא מצליח ומספיק לדבר ומותר אפי' לרוץ בשבת שהוא דבר האסור אם הוא לדבר מצווה. וכן מצינו שעדיף שיעשה מצווה לא בהידור בזריות מאשר מהודר יותר שלא בזריות ספר חרדים (וכע"ז נידון בספר חסידים). וידוע מה שכותב הרמח"ל לענין הפעולות נמשכות הלבבות כשאדם רץ ומתעסק במצווה מיד כשזה מגיע לידו, וזה מנביח אצלו את היר"ש והופך אצלו את ה' וי"א שזאת חובה בכל המצוות (חיי אדם), לכן כשמגיע לאדם איזה דבר מצווה, לעזור למישהו באיזה עניין, או לסייע דבר מצווה, או לעשות אחת ממצוות הבורא, וכן ללמוד איזה עניין - שיעשה מיד בל להתמהמה. וכך יזכה להגיע לדרגות גבוהות שזריות מביאה אותן עד רוח הקודש כמבואר בע"ז דזריות מביאה ליד נקיות וכו' עד הרי"ק. ומי שמזדרז לדבר מצווה יש לו ס"ד שהקב"ה נותן ומזדרז בשבילו ג"כ לכל העניינים שצריך להם להתעצל הקב"ה ג"כ מידה כנגד מידה מתעצל כביכול לתת לו את צרכיו ונותן לו את הדברים רק ברגע האחרון.

שאלה: כמה חשובה המצווה להציע ולעסוק בשדוכים? **תשובה:** העניין הזה הוא מהבעיות הכי גדולות שיש בדרנו שישנם רבים מאוד עד אין מספר שהם מעוכבי שידוך, מיס ולילות הם לא ישנים, לא אוכלים, עיניהם רכות כלאה וישבנם ומצפנים שיעצו להם שדוכים, וכידוע בכל דור יש את הבעיה של אותו הדור ובזרוננו זה הבעיה הכי מרכזית שיש רח"ל, ומי שמתעסק ומנסה ומתאמץ ומשתדל אפי' ע"י תפילה על השני לפתור את הבעיה הקב"ה מונע ממנו את הבעיות האחרות שיש בדרו מידה כנגד מידה, ואין לו מושל כמה אור זה נותן כשמציעים למישהו שידוך ויש משפחות שמשוועות להצעות וכל הצעה מקדמת אפי' שלא מגיע לידו נמר, כמו שמסופר על הדברי חיים מצאנז וכן על רבי יוסף חיים זנופנלד שהיו נותנים כסף לכל מי שהציע להם שידוך כי היו אומרים שכל שידוך מקדם את השידוך האמיתי כי נזר שבשביל השידוך האמיתי יהיו כך וכך הצעות. ובפרט היום שמספר הצדיקים הולך ומתדלדל וגם הם מתעסקים בעיקר עם צעירים ובעללי יכולת. וכל המתעסק בהם צריך לזכור שכל הצאצאים עד סוף כל הדורות הכל בזכות השדכן שעשה את השידוך. רק צריך להתבונן סביב ולא להתיימש כלל גם כלאה הולך, פתאום אחרי כמה הצעות נסגר שידוך בסי"ד כשמתאמצים מצליחים בסוף. וגם המון שדוכים שנראים כלא מתאימים יכול להיות שזה השידוך וזה יקרום עור וגידים. בתרגום ירושלמי (דברים לד, א, ב), במה שאדם עוסק בזיווג זיווגים, והי הוא מתדבק במודותיו של הקב"ה. מלבד שיש בהצעת שידוכים משום מצות גמ"ח, עוד יש בזה גם משום קיום מצות לא תהו בראה אלא לשבת יצרה, מעלה נוספת יש במי שמשדך ובונה בתים בישראל, שהוא מקרב בזה הגאולה, על ידי שמרבה בלתיים בעולם, שהרי בגמרא במסכת נדה (יג, א) איתא, אייר יוסי, אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שגוף. כאשר מדובר בהצעת שידוך יתום אל יתומה, יש בזה תרופת מצווה וחשיבות. איתא בגמרא בשבת (לא, א), 'אמר רבא בשעה שמשכנין אדם לדין אומרים לו, נגאת ונתת באמונה, קבעת עתים לתורה, עסקת בפריה ורביה'. וכתב המהרש"א דילא אמר קיימת פריה ורביה, אלא עסקת, דהיינו להשיא יתום ויתומה'. ומבאר כי ביותר חובה מוטלת על האדם לטעוק בנשואו יתום ויתומה, שאין בידם להשיא את עצמם, וגם אין מי שיעשה זאת עבורם. ובבא בתרא (טז, א), אמרו בשבחו של אוב: "שהיה משתדל בשדוכים לאחרים. מכל זה יש לנו ללמוד עד כמה גדולה היא המצוה להתעסק ולטרוח בשדוכים בניס אבנות המתקשים במציאת זוגם. וחשוב להוסיף שיש עניין גדול בתשלום דמי שדכנות עכ"פ לבני אשכנז.

שאלה: בפרשת השבוע מובא השידוך הראשון שנעשה בתורה, מה התנהגה הראיה מגדולי במציאת שידוך? **תשובה:** דברים שמעתי מרבי חיים קניבסקי במשך השנים וכן דברים משאר גדו"י: דבר ראשון שידוך שמגיע לאדם זה יגיע ולא יעזור שום דבר, אף אחד לא יכול להרוס והקב"ה יכוון שלא ישאלו מי שיכול להכשיל וכדו'. כמ"כ ששידוך יכול לאדם א"י לברוח, כי זה יכול לשוה חזרה בזוג שני ר"ל. וידוע מהרב של שהרבה פעמים הקב"ה עושה אדם חולה או מזונו אותו עם מישהו לא מתאים כדי שזיווג שני יירצה להינשא ולתאמת לו באמת. ולכן שידוך לא צריך להתאים מאה אחות כי אין מושלם בעולם, ומספיק שנראה מתאים לו בשבעים אחוז, ולכך מי שדוחה שידוך שדי מתאים לו הוא עלול להפסיד את זיווגו. ודבר ראשון צריך להעדיף בשידוך שיהיה יראת שמים ובעל מידות טובות, וכל השאר כגון תלמיד חכם והכמה הוא דבר מישינו והוא בונוס, כי העיקר בנישואין הוא מידות וכן יראת שמים. ומצינו הרבה פעמים הורים חלשים ובנים מוכשרים וכן להיפך, וכאשד צריך להתפשר עדיף שיתפשר על מה יאמרו כגון גיל יותר מבוגר של הכלה (הרבנית של הרב שטיינמן היתה מבוגרת ממנו בארבע שנים) או חיצוניות או דברים שלא להצדיקם בגלל גאוה, בת בית יעקב היא נקראת בת ת"ח. אם הילד הוריד את השידוך לא צריך ללכת ללב כי כשהוא מוריד זה סימן שזה לא השידוך שלך אלא הייתם נישאים לא היה לכם טוב, ולכן גם לא להתפלל על שידוך מסויים שיהיה, אלא רק להתפלל שיהיה הכי טוב אם זה, וישלך מהו ובקולו, ואם זה לא זה, אז שירד מהו. להתחייב בשידוך כמקובל בשוק וככהכח הנדרש ופוך חזי מאי עמל דבר, וזה לא נחשב לסס כי זה נס שקורה הרבה. הרבה פעמים יש עיכוב בשידוך כי יש פירוט של אנשים עליו, לכן נלחם במי פגעת ולבקש מחילה. רבי חיים קניבסקי מביא שיש סגולה להתפלל ע"י באר כי ע"י באר נפקדו האמהות בשידוכם, וכל אחד יש באיזור ביתו באר ששם לוקחים מים שלנו וכדו'. רבי חיים קניבסקי היה אומר שיש להתפלל על זיווגים של הילדים כבר מעת שנולדים: כמ"כ רבי חיים היה ממליץ ללמוד מסכת קידושין כשגולה לזיווג. סגולה נוספת היא לומר שיר למעלות אשה עיני קודם יהיו לרצון (השני) של שמוע' ובקש שם על זיווג. ויש אומרים שיאמר אחרי שפסע עושה שלום לפני יהיו לרצון.. שיבנה בית המקדש שיר למעלות ויתפלל על זיווג. כן נהגו במשפחתנו במשך שנים רבות וראו ישועות שלא עי"פ דרך הטבע. עוד סגולה מובאת לפני החיים. שאבי הבת או החבור יתפללו בקידוש לבנה אתה סימן טוב ומזל טוב על זיווג. עוד סגולה שהיה אומר אותה רבות רבי חיים קניבסקי לומר עשרה פרקי תהילים כל יום. וה' יאמר לחרותנו ויזכר כל עם ישראל למצוא את זיווגם הטוב במהרה לרוב נחת קדושה.

שאלה: איזה סגולה יש כדי לזכות לילדים? **תשובה:** במשני"ב רנו הבנים שמי שמעורר יהודים להיכנס לשבת בזמן יזכה להבנים ובני נים, ושמעתי פעם על אחד שלא נפקד 15 שנים ורבי ניסים קרליץ אמר לו שיתקין צופר שבת במקום שלא מצוי שם, והוא נפקד לשנה. אני בתור ילד הייתי אחראי ללחוף על המתג של הצופר.

שאלה: מי שיש לו חתן עם צרה או כאב או התמודדות קשה, ולכן הוא חי בתחושה שכולם חייבים לו, כיצד אני החבר יכול לעזור לו? **תשובה:** העצה הנכונה היא לא לנסות לעודד אותו או להגיד לו שתוכל על הטוב וכדומה, אלא להקשיב לו, לשמוע את הצער, להשתתף איתו ולכאוב אותו, זה הדרך הנכונה לתת לו לשפוך את כל מרידותו, ורק זה ירגיע אותו.

שאלה: כמה נולדים לידים בעלי מומים? **תשובה:** החפץ חיים כותב שחל בגלל עברות של בין אדם לחברו בגלגול קודם שאין כפרה על שירצה את חברו, והנשמה מתחננת על נפשה שלא יורידו אותה חזרה לארץ והיא מבקשת שיוירדוה בדמות של עני ונכה רוח או עם מום, כדי שלא יוכל לכתוב שוב את חברו, וזהו שאמר הכתוב בשפטי ה' ואת צדקו יחידו שהאדם עצמו התשדל בכל מאודו להיבאר כך.

שאלה: בפרשה מופיע שאליעזר לקח עשרה גמלים אותו, האם גמלים צריכים מים, ומה יש להם בדבשת? **תשובה:** הגמל מסוגל להחזיק מים שבעים בלי לשות, וכשהוא שותה הוא מסוגל לשות 40 גלונים של מים בפעם אחת, והדבשת אינה אוגרת מים בקרבה, אלא אוגרת שומן בגוף הגמל שגורם לו פחות לצרוך שתיה של מים.

שאלה: אדם שמרגיש שאינו מתפלל כראוי או אינו מקיים מצוות כמו שצריך, או שלא קרא קריאת שמע דקדוקי ההלכה ורוצה ומתאמץ להשתפר בזה ועדיין מרגיש חוסר סיפוק ומתח ועצבים. כיצד עליו לנהוג? **תשובה:** התורה דרכה דרכי נועם וכשחיים בעצבנות ובמתח זה בוודאי לא דרך התורה, ולא ניתנה תורה למלאכי השרת, כי התורה רוצה שנקיים את המצוות כפי התנאים שהאדם נותן בהם לפי אותם כשרונות והמצב בו הוא נתון ולא מעבר לכך, והקב"ה שמח במצווה שקיימנו כמו שגדול הדור קיימה בכל הדקדוקים המצפירים אפי' שאנחנו לא ממש שענינו מה שצריך. והמצווה צריכה להיעשות בשמחה ובהרגשה נעימה, ועליו להתייחס למתח ועצבים כסירוסים ונסיונות הבאים על האדם זה רצון הבורא כדי לכפר לו על עוונות אחרים שעושה, ומבחינת המצווה שקיים הוא קיים בשלימות ועליו להיות רגוע בזה. וספר תלמודו הגדול של החפץ חיים רבי שכנא זאן שהוא שמע את הח"ח מתפלל

שמוע' של לחש ולא היה מדקדק כלל לפי כללי הדקדוק. מתוך דברי בעל הבני יששכר והסטיפלער. נפשי בשאלת.

שאלה: מתי הזמן המסוגל לקבלת התפילות מיד? **תשובה:** הכלל יקר מביא שיצחק התפלל בשביל זיווג ונעה מיד, ויצחק יצא לשוה בשדה בזמן המנחה (ברכות כו:), וכן בברכות ו: שאליהו נעה בזמן המנחה. והטעם הוא משום שהוא רחוק מהלילה ואין לו קטרז. ורבי יצחק הוטר כותב שיש עוד טעם בזה משום שמנחה הוא זמן קשה כי זה באמצע היום, ולכן התפילה יותר מתקבלת.

שאלה: מה מקורות המים של ישראל? **תשובה:** בעבר רוב המים של ישראל היו מגיעים מהכנרת. כיום רוב המים בישראל מגיעים ממקורות אחרים, למשל גבוה מהמים בערך כשליש מגיע ממתקני התפלה, ועוד אחוז גבוה בערך כחצי מגיע ממימי התהום. ומפחד שמא הכנרת שהפך להיות מלוחה בקישים שואבים מים לצריכה שלנו.

שאלה: בכמה מיליונים קנה אברהם אבינו את מערת המכפלה? **תשובה:** רש"י כתב שנטל ממנו שקלים גדולים בשם קנטר. וברש"י ב"מ פז כתב שמשקל קנטר הוא מאה מנה. ובספר מידות ושיעורי תורה כתב שמשקל קנטר הוא 42.5 קילו. והנה אברהם נתן 400 קנטרין שהם 17,000 ק"ג. ובכל ק"ג של כסף נכנס 32 אונקיות של כסף נמצא שאברהם נתן לעפרון 544,000 אונקיות. מחיר אונקיות כסף הוא כ- 25 דולר. יוצא שהוא שילם קרוב ל- 14 מיליון דולר.

שאלה: בימות החורף הבאים לפתחינו ונמצאים יותר זמן בבית ויש יותר רצון לנשנש ולאכול דברים מתוקים המכילים את הגוף, מה הדרכים היעילות למלאות את החסר. **תשובה:** לאכול פירות חורף כגון תפוזים וכדו'. כמ"כ אבילת תמרס ג"כ מעולה להרגיע את הצורך למתוק שהוא לא בריא, שתיית מים הרבה פעמים מרגיעה את הצורך למתוק. אפשר גם למלאות את הגוף בביצה קשה או יוגורט.

שאלה: האם גם לילדים מוסכן להרבות בצריכת סוכר? **תשובה:** הסוכר גורם לילד להיות היפראקטיבי, כי כשילד מכן זה יורד מהו והילד מרגיש שחסר לו ומהו בגוף ואינו יודע על חסר לו ובעקבות כך הוא מתנהג בצורה היפראקטיבית. עוד עניין הנה תהליך סילוק הרעלים מהכבד אינו מפותח אצל הילדים די הצורך ולכן הנוק והסכנה גדולים גם אצל ילדים. מהרב אסחייק.

שאלה: שלמה המלך כותב בקבלת אל תהיה צדיק הרבה. דוגמא: **תשובה:** מעשה באברך "צדיק" שלא הספיק קידוש לבנה, וכשהגיע הלילה האחרון הוא ראה שיש עננים והוא הרי צריך לישון שיהיה לו כוח ללמוד, לבנתיים הוא ביקש מאשתו שיהא תחכה מול השמים לבדוק מה קורה וכשיתגלו העננים היא תעיר אותו. אשתו המסכנה המתניה שעתיים במרפסת בגשם בקור, וכסו"ס התהלכה לבנה היא באה להעיר את "הצדיק" שלה, אבל היא העיף ועד שהצליח לקום זמן, ולבנתיים תחכה שוב הלבנה, בראותו זאת הוא צחק על אשתו בשביל מה הערת אותי, כעת אני לא ארדם כראוי ומחר אני לא אצליח להתרכז בכלל. ענתה לו האשה וכי מה אעשה? לבנה יש יותר שכל ממני היא הצליחה לברוח טרם קידשת אותה. רבי ראובן גולן.

שאלה: כשאדם רוצה ללמוד את הילד ולרסן אותו ע"י ביקורת, מה חשוב בביקורת? **תשובה:** חשוב מאוד הטון שהדברים נאמרים. אה אצל ילדים לפעמים יתנה הם סטירה והם לא יבכו אך כשתראה להם פנים כעושות הם יפרצו בבכי, כי זה לא המכה אלא היחס של המבוגר אליהם, מה שקובע אצלם זה העברה הרגשית כמיס פנים לפנים. והילדים ואפי' התינוקות קולטים היטב את הפרצופים. ולכן הדרך הכי טובה להשפיע על הילד ולא לגרום לו רתיעה וסלידה מהותוכחה זה לומר דברים בנחת, בקורת בצורה חלובית כי כשהביקורת בצורה חיובית והיינו אתה כבר גדול בא תנסה להתנהג כמו גדול ואל תשקר וכדו' זה עוזר יותר מאשר שתאמר לו אתה ילד רע אסור לך לשקר. רבי שלמה הופמן.

הלכות הקשורות לפרשה

בעניין איסור נישוא. בפרשתנו הובא והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך וכו'. אתה היתא לעבדך ליצחק. איתא בחולין צה: אמר רב כל נחש שאינו כאליעזר אינו נחש. היינו כל מי שלא סומך על נישואו אינו עובר איסור (ואילו כאליעזר סמך על נישואו). בספר החינוך רמז כתב ע"י איסור לילך אחרי נחשים. ובפוסקים וכל המחשב דרכו ע"י שעושה סימנים מסוימים שאם יהיה כך יעשה כך הרי"ז נישוא שאסור. והנה יש מקומות רבים בחו"ל שכן מצינו שמכחו על נישואים וגורלות וכו' ואין בהם המוקל להביא את כלל המקומות הנ"ל כי רבדי הם. וי"ל המגדרת נישוא שאסור: בתוס' בחולין צה: ד"ה כאליעזר מבואר שניחוש שסומכים עליו לעשות על ידו מנישה אסור. ובר"ן כתב שהאיסור הוא נישוא שאין בו גאוה, אבל אם יש הגיון כגון אם יירד גשם אני לא הולך לחתונה שרי. ובמהרש"א בהריות יב. ח"י"א ד"ה מאן כתב שעניין הניחוש שהוא רע עושה חייב לסימן רע אבל אם עושה דבר לסימן טוב שרי. רבי חיים קניבסקי היה עונה הרבה ע"י סימנים. היינו כששואלים אותו הוא פותח תנ"ך או סידור ובודק אם יוצא לו בתחילת העמוד משהו שמתחיל באות ל הוא עונה לא ואילו כשיוצא כ הוא עונה כן. וכל אחד ישאל לרבו.

חידות.

חידות שינון הפרשה לפי סדר הא – ב מותאם גם לילדים מתוך טמונה בפרשה: א. מחיר שבו קנה אברהם את מערת המכפלה: ארבע מאות שקל. **ב.** משקל זנב זהב שקיבלה רבקה: בקע. **ג.** ממנה נפלה רבקה: גמל. **ד.** מבני ישמעאל: דומה. **ה.** כינוי אליעזר בפרשה: האיש העבד המושל בכל אשר לו. **ו.** מה כתוב על יצחק שמצא אברהם אחרי פטירת אמו: וינחם. **ז.** מה אברהם בא בימים: זקן. **ח.** העם ממנו קנה אברהם את מערת המכפלה: חת. **ט.** אברהם התברך בשיבה: טובה. **י.** מי קבר את אברהם: יצחק וישמעאל. **יא.** מהיכן לא רצה אברהם לקחת אישה ליצחק: כנען. **לב.** אה של רבקה: **למ.** מזון לגמלים: מספוא. **לד.** מה אברהם היה בתוך בני חת: נשיא. **לו.** הכסף ששילם אברהם היה עובר למי: סוחר. **לז.** איך נקרא באר המים: עין המים. **לח.** איך נקראים שני בני אברהם: בני של מוי: **פילגשטי.** **לט.** שם אביו של עפרון: צוחר. **לך.** שם של הירח: קטורה. **לם.** ברכות משפחת רבקה לרבקה שתהיה לאלפי: רבבה. **לנ.** מהיכן שותים הגמלים: שקות. **לו.** מזון לגמלים: תבן.

חידות בפרשת שבע: א. אות שהיא שם? **ב.** מי חי עשר שנים יותר מאשת אביו? **ג.** היכן בפרשה שישנה סגולה ברציפות? **ד.** שני אחים באותו השם בתוספת אות אחת: **ה.** מי מוזכר ברות בפרשה בלי שמו? **ו.** איזה שמות בפרשה מוזכרים בתורה לעיל עוד פעמיים?

חידות ידע תורני: א. איזה שני מבנים בתנ"ך הם 30 אמה גובה? **ב.** מי הוא הגיבור ששפט את ישראל עשרים שנה? **ט.** מה הם יסיונות שהתנסה אברהם? **י.** היכן בתפילה כל יום עונים ואח"כ שואלים: **יא.** היכן ארבע פסוקים רצופים בפסוקי דמזמרה שמתחילים בכי? **יב.** איזה ברכות הם מהתורה וביחד הם כחמש ברכות?

חידות לשאלו את הילדים: יג. על איזה משקה לא מברכים שהכלי יד. **יד.** איזה דברים יש בכל חדר בבית? **טו.** מה לא שומעים: **טז.** איזה ירק אם פורדים ממנו רבע נשאר חצי. **יז.** סוס מתחיל ב-ס, ונגמר ב-י. **יח.** מה אתה יכול לעשות ולא לראות: **יט.** קבוצת אנשים עמדו שניים מלפני אחד, ושניים מאחורי אחד. כמה אנשים היו שם? **כ.** איזה צבע הוא רמאי?

תשובות: א. בני חת. **ב.** ישמעאל חי 137 שנה. **ג.** חסד ואמת את. **ד.** מדן ומדין. **ה.** אליעזר מוזכר בתור עבד, ואיש, אך לא בשמו. **ו.** שבא ודדן מובאים בפרשת נח עוד פעמיים. **ז.** תיבת נח ובניין שלמה. **ח.** שמשון. **ט.** א. לך לך מארצך. **ב.** רעב בארץ. **ג.** שרה לוקחת לפרעה. **ד.** מלחמת המלכים הצלחת לוט. **ה.** מעמד בין התברים שהראו שיעבוד מלכויות. **ו.** ברית מילה. **ז.** שרה לוקחה לאבימלך. **ח.** גרוש הגר. **ט.** גרוש ישמעאל. **י.** עקידת יצחק. **יא.** אין כאלוקינו מי יהי כבודי. **יב.** ברכת התורה היא שתיים וברכת המזון היא שלוש וי"א ארבע ברכות מהתורה. **יג.** מיץ ענבים ויין מברכים הגפן. **יד.** דלת. ארון. שקע. חשמל. ועוד המון דברים. **טו.** שקט. **טז.** חציל. כשתוריד רבע היינו את הלמד הוא ישרא חצי. **יז.** נגמר מתחיל ב-נון. **יח.** רעש. **יט.** שלושה אנשים. **כ.** לבן היה רמאי.

מדור זה יש להימנע מלקרוא בשבת: רעיונות שנושאים השבוע ובהם המון פתרונות לבעיות שהובאו בשבועות קודמים: א. לענין נקנים בקרסול - כדאי מאוד מאוד ללכת לאורטופד לצורך מדרסים - לא לזלזל. **ב.** פתרון להרשתת לילה אצל ילדים - יש גמ"ח בבני ברק שמשאילים בחינם את המכשיר לגמילה. מקבלים מהם גם הדרכה בחינם ואחרי חודשיים הילד יבש בעייה בחינם! הפרטים במדרין הגמ"חיים בספר טלפונים של בני ברק. אפשר לשמוע אצלם על גמ"חיים ברחבי הארץ. **עוד הביאו:** רבי ישראל יעקב פישר היה מביא לזה פתרון והוא לקחת צמר גפן לטבול בחומץ ולהניח לילד על הטבור למשך חצי דקה בזמן שיש תולעים, לפעמים צריך לחזור על הפעולה עוד פעם ופעמים כשיש תולעים, ואח"כ רבים מעידים שהעניין נפתר לגמרי. **ג.** גרודים מתחת לגלב - אפשר לקחת מפוח אויר ולהשפירץ אוויר בין הגבס ליד כמה פעמים ביום. **ד.** בנוגע לדלקת בגיד וכן לשחיקת סחוס כבר נכתב פה בעלון על השיטה של דר סרנו שעוזר להרבה סוגי בעיות כולל בעיות אלו. יש ספר בשם "מאחורי כאב הגב" שמסביר איך לעשות את זה בעצמך. ועוד כתבו לבעיות אלו: ב"ה יש טיפול עם תוצאות מהירות ומדהימות לפריטים אפשר להתקשר ל 052-7682911. **ה.** פתרון לריח זיעה בבגדים הריח הוא בדרי"כ בבגדים כהים שמכביסים אותם ב-30 מעלות והבקטריות לא יורדות ונגרם ריח רע גם לאחר הכביסה, לכן יש לכבס ב-60 מעלות בלי לפחד, לא באופן קבוע, אלא כשיש ריח, הכל יוצא נקי וריחני. ועוד כתבו: להשתמש באבקת כביסה שמצויין עליה 'ביו' [לא שם של חברה, אלא שמכילה מרכיב ביו, זה ריח למקומי/הצבע (כתלה) שכתוב בגדול באנגלית (BIO), היא מגיע מהחיידקים שנושאים על הגבד, וכשמגיעים במגע עם רטיבות (זיעה וכד') נוצר הריח, והיביו משמיד אותם. בדקתי וניסיתי ועזר ממש, יש הבדל משמעותי מאוד בין הכביסות שעושים יגור והכביסות שעושים באבקת אחרות. ועוד כתבו: סבלנו מתופעה זו הרבה עד שהמליצו לנו לעבור לטבילות של אבקת כביסה אריאל. שמים טבילה אחת במכונה בלי מרשך ובלי מלבינים ומינייהם והכביסה יוצאת נקיה ומריחה ריח של נקיון להרבה זמן גם לטבילות של כביסה בהירה וגם בכחה, עולה קצת יותר אבל שווה לנסות. **ו.** לסגור מקור המטית כדי שהגומי של דלת המקרר (עם המגנט בתוכו) ייצמק לגוף המקרר צריך להשתמש בפן של

שיער כשהדלת סגורה פשוט מחממים את הגומי והוא מתרחב ו"ינדבק" על המקרר ע"י המגנט ועוד כתבו: שלחיהר מאוד עם ניטים כי יש מקררים שעובר ליד הדלת צינור גז וזה יכול להרוס את המקרר לחלוטין. **ז.** לכל מחברי ספרים וקונטרסים בכל נושא ומקצוע בתורה שרוצים שספרם יכנס למאגר אוצר החכמה שלחו עותק בקובץ פידיף למייל g1800800800@gmail.com ובעזרת ה' נכנס לגיטרה הקרובה. **ח.** לכל מי שאוהב ספרי קודש, ניתן לשמוע על ספרים חדשים שאינם מוכרים לכולם במערכת מספר 503-69-30-03 כמיו"כ ניתן לפרסם שם ספרים ללא כל עלות ולזכות רבים.

התורה חסה: בקשות עזרה וסיוע שנשלחו ע"י הקוראים, למי שיש פתרונות או רעיונות לשלוח ע"מ לסייע לציבור מתבקש לשלוח למייל שבסוף העלון והקב"ה יחזיר לו בכפלים: א. איך להוציא ריח מהמקפיא שהוצא מהשקע ושכחה בו שקית עם דגים. **ב.** איך לנקות כחדש סיר שנשרף מבפנים, אחרי שכבר שמנו בו סודה לשתיה, חומץ ועוד דברים. **ג.** אשמח אם יש למישהו מידע או פתרון על בעיות נדודות חן/פצעונים, בכל הגוף ולא רק בגיל ההתבררות.

הגיגים המיועדים לאלו שיש להם מהז תועלת הרואה יתוש בחלומו יצפה לגדליהו עדין גדולות.

מה הבעייה לקבל את השבת שעדי יותר מוקדם, אני אומר לאישי "עשרתם ערבתם הדליקו את הנר" שעה קודם, וזהו.

אם לפיד הוא ראש האופוזיציה אז מי כבר יכול להיות זנב האופוזיציה?

זעם בקרב מצביעי עצמה יהודית על טראמפ שלא ייעד לבן גביר שום תפקיד בממשל החדש.

ארצות הברית, מדינה בלי יועמשי"ת, ועוד מתיימרת להיקרא דמוקרטיה. בוש.

אתמול הייתי בחתונה ופתאום התחילה מתקפת סייבר על התזמורת והם "יועד יותר טוב ועוד יותר טוב ועוד יותר טוב ועוד יותר טוב" ולא ידעו איך לעצור את זה.

הלכתי למוסך עם בעייה בצמיג והמוסכניק אמר שצריך להחליף הראש שמוע. שאלתי: מה זה קשור? והמוסכניק ענה: יותר דחוף הוא אשם.

ניתן ויותר דחיים לייט הופכים לאחרונה לדתיים זירו.

עוד שיטה להריגת מקקים: להרץ את המקק הלך ושוב ברחבי הבית. מחקרים העלו כי אם מקק רץ 46 מטר בבת אחת הוא מת מאפיסת כוחות.

שף שרגא: בגלל התחרות הקשה בענף החלטתי לסגור את הציולנטיה ולפתוח לאפיצוקיה.

הרגע הזה שאתה שואל את זה שאוסף כסף אם יש לו עודף ממאתיים, והוא אומר בטח בטח ומתחיל לגייס לך מטבעות מכל המחסנים שלו.

מזכרונותיו של סאב רבא: פעם המרכז היה מלון וגלי צאנו היה פנסיון.

יולי אנלסטין אמר שגם הוא מתייעץ עם רבנים, כנראה הכוונה לרב-קו ורב-בריח.

ראובן: יש לי בעיה, שמעון: מה הבעיה? ראובן כסף!! שמעון: ויש לך כסף? ראובן: "לא" שמעון: אז אין לך בעיה!.

מה המשותף בין משכורת לאוכל שבת בבוקר, זה עם כבד קצוץ וזה עם קיצוץ כבד.

שאלה לגדליהו עדין לגדולות: אם תמיד יהיה לי רק טוב אז מתי זה עוד יותר טוב ועוד יותר טוב?

הרגע הזה שאתה קורא הערה בדרשו וזה אומר לך המשך בסוף הספר.

דרשן בדרשה: חברה בבקשה שקט אני בקושי שומע את עצמי!! אחד השומעים: זה בסדר, אני שמעתי הכל, לא הפסדת הרבה.

אין אולם שמחות חרדי שאין בצד שורות של כסאות שהפכו למיטות לילדים.

האמא אומרת לילד: אל תחנה לרעג האחרון. הילד: למה, הוא לא יגיע?

אחד עם כיפה יבשה נשפך עליו יין ייבש והוא התרטב כולו.

אבי המשוכדת שואל את השדכן היקה: הבת שלי מאוד מפחדת מגויקים. האם הבחור יודע להרוג גויקים? - השדכן בהתלהבות: אוהו, גויקים זה הספציליסטה שלו. שהוא רואה גויק הוא נותן כזאת צעקה, שהגויק בורח מרוב פחד ובכלל לא צריך להרוג אותו.

מה קורה? למה השנה הסוחרים עוד לא מפרסמים שצפוי מחסור במוץ יזת?

נסעתי עם החברותא שלי במונית ודיברנו בלימוד. פתאום נהג מונית מתערב ואומר: תגידו, זה נראה לכם בסדר שאתם מדברים ככה על נמשל פרה בחמור וילדה? - מה הבעיה? שאלנו - זה לא נשמע טוב, אומר הנהג, למה דוקא חמור וילדה? שיתלף פרה בחמור וילד!!!

הרגע הזה שלאחר דקות ארוכות של ריקוד בחתונה החתן סוייס נגיש אלך, ובמקום להכניס אותך לריקוד הוא אומר לך: תגיד לאורגניסט שינמיך את הבאס.

הרגע הזה שאתה מתקשר לשני חברים ושניהם בממתינה ואתה בטוח שאתם מדברים עלך.

הזמנתי לאירוע של סופר סת"ם עכשווי אני צריך לאשר הגהה.

הקטע הזה שאתה מזמין מגש פיצה ואתה מקבל שני משולשים ענקיים ועוד 6 שמתאימים לגמדים.

שאלה: האם אפשר להאמין לשדכן? תשובה: רק שלהחוא יש בן ולשני בת.

אדם הלך סמוך לנהר והבחין באדם שצעק: "הצילו! אני טובע! עזרו לי!!!". האיש אמר לו: "אתה לא צריך עזרה. לדעתי, אתה טובע מצויין".

שני בטלנים מתווכחים בגאולה. אחד אומר ללוקת האלקטורים הכי חשובה זה הפסולטניה. השני אומר לו החלוקה הכי קריטית זה משיגעון. שומע אותם השלישי ואומר שניכם טועים, החלוקה הכי חשובה נמצאת בבורו פארק! מקבלים בארגו גם בשר גם דגים ואפילו שישית פפסי.

שאלה לאלה שיש להם ידע במכוניות: אני רוצה לקנות רכב בסביבות עשרים וחמש אלף שקל! איך אני משיג את הכסף???

הבטחתי שהשנה אני לא נוגע בסופגניות, אז החבר החזיק לי וכך אכלתי...

לרבים השואלים לעת עתה אנוחנו לא יכולים לקבל תשלום לעלון ע"י בקבוקי פקדון, אם נמצא מתנדב שהוא יעמוד מול החנינות להחזיר את בקבוקי הפקדון תבוא הודעה חדשה לציבור.

אני רוצה להודות לכל מי שמאוד שמח שמהיום העלון יתחיל לעלות כסף ובפרט להודות למי שהסביר גם למה יה"ר שיזכה לישון טוב בלילה. אני מעוניין להודות באופן מיוחד לנאון המופלג בקיא בחדרי תורה אהובם של הבריות, ללמי שפגנו ב מתפעל ממידותיו האמצולות ומענוונותו הנדירה, גם בסור מרע וכמובן גם בעשה טוב, השקדן רבי יעקב וינטרוב שליט"א מבני ברק חברי הבוגרים לנחלת הלויים, שהוא דמות לאלפים ורבבות באיך למסור חבורה. כמיו"כ אני רוצה להודות באופן מיוחד לבחור המופלא והנדיר בהתמדה ובאהבת הבריות, שהוא דמות מפעילה לכל הבחורים לשמחת התורה, ורבים מתנדקים על דלתותיו לשמוע דרך עבודת ד', הבה"ח ישראל כסטר שליט"א בחיר ושיבת בימ"ד עליון שאין לו אלא ד"א של הלכה.

היכן ניתן להשיג את העלון

את העלון יהיה ניתן להשיג במייל:

456alon@gmail.com יש לדייק במייל

ולכתוב קודם 456 ואח"כ

alon@gmail.com

ניתן להשיג בכתב גדול במייל הנ"ל.

כמיו"כ ניתן להשיג את העלון בקובץ גליונות. בכל העלונים בשם הבית התורני. ובעוד קבצי עלונים. וכן בקול הלשון מוקישי על מאגר השיעורים/עבריות/תנ"ך/קובץ גליונות שלמה קולדצקי ומורידים מה שרוצים עלונים מהשבוע ומהחמש שנים אחרונות. **במחשב** ניתן להוריד בדרשו בבינינו ועוד, ע"ש: עלון קולדצקי. או עלון לשבת.

כמיו"כ יהיה ניתן להשיג עלונים בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפינה בחצר ברחוב סוקולוב 23.

הוצאות העלון גדולות מאוד והגיעו לסכומים של עשרות אלפי שקלים בחודש לכן העלון בכניסה לתלמוד תורה כתב סופר יעלה סך של 30 אגורות לעלון (לכל שנת תשפ"ה העלון יעלה בערך 12 שקל לכל השנה, שקל לחודש ממוצע כי בביהז"מ לא יוצא), אפשר לשלם מראש לכמה שבועות קדימה, אפשר לשלם לאחר השבת, (גם מפיצים שקיבלו אישור עד היום צריכים לשלם סכום הנייל על כל עלון באם הם לוקחים מהמקום הנייל). את התשלום יש לשלם בקופה הצמודה. או בינדרים פלוסי - רשת הכוללים פרדס כץ-עלון, (שלוחה 2422). אפשר לשלוח משם הודעות. התשלום הוא אך ורק עבור הדפסת העלון.

מי ששילם עבור כמה שבועות קדימה אין לנו התחייבות לספק לו עלון במידה ויהיה חסר רח"ל או שלא יצא עלון.

הפצת העלון דרך המייל היא ללא תשלום, וכן התשלום הוא רק על לקיחת העלון מהמקום הנייל ולא על צילום העלון באופן עצמאי (וכמובן שהמפיצים שלא לוקחים את העלון מהמקום הנייל ומפיצים באופן עצמאי ברור ופשוט שלא צריך לשלם). כל המפיצים הקבועים שרוצים להמשיך להפיץ את העלון יש לשלוח למייל הנייל את מקום הפצתם ובעייה נפרסם אותם. תודה ויישר כח לכולם על זיכוי הרבים.

להלן מקומות שבהם ניתן להשיג את העלון: בירושלים: ביישיבת מיר אצל הגאון הצדיק רבי דוד רוטשילד. או אצל האדם הגדול והאהוב רבי אבי פרידנר שליט"א. או אצל הגאון הצדיק המופלא ביר"ש והאהבת הבריות רבינו אליהו בכרך שליט"א בבית הכנסת זיכרון אברהם רמות ג' ירושלים. **בהר יונה:** אצל מרן רבי שמחה שולמן שליט"א ששכנו מוותיקי קוראי העלון, והוא יודע את כל הדברים שיש בהם ומתעלם בע"מ, יצא ממוות בראונת קדשה וזה הרים ברגע שר' שמחה קיבל ע"י להפיץ את העלון. **ברחובות** ביישיבת מאור התלמוד אצל הבחור הגאון המופלא רבי יהודה רוזן שליט"א. **ברכסים:** אצל רבי יוסף המאיר שליט"א. **בירענה** אצל מפתחת זכאי רחוב נעמי שמר 9/5 טלפון: 052-6903395. **בחריש:** במתחם בתי כנסיות בשכונת בצוותא. בבית הכנסת חתיכי ק"ק תימן.